

UOHSX003WEZ6

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R227/2011/VZ-18668/2011/310/JSI

V Brně dne: 5. prosince 2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 29. 9. 2011 podaném navrhovatelem –

- společností **Press Servis, s. r. o.**, IČ 25095994, se sídlem Jílovská 1167/71a, 142 00 Praha, za niž jedná Josef Škraňka, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-10925/2011/520/DŘÍ ze dne 19. 9. 2011 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **České republiky – Ministerstva spravedlnosti**, IČ 00025429, se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 00 Praha, jehož jménem jedná JUDr. Jiří Pospíšil, ministr,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**MSp – Dodejkové obálky pro resort justice**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 12. 11. 2010 pod evidenčním číslem 60052653 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 11. 2010 pod evidenčním číslem 2010/S 222-339908, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **MICOS, spol. s r.o.**, IČ 00533394, se sídlem Vápenice 17, Prostějov, za niž jedná ing. Vladimír Vitásek, jednatel,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-10925/2011/520/DŘÍ ze dne 19. 9. 2011

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČ 00025429, se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 00 Praha (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 12. 11. 2010 pod evidenčním číslem 60052653 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 11. 2010 pod evidenčním číslem 2010/S 222-339908 oznámení otevřeného zadávacího řízení na realizaci veřejné zakázky s názvem „MSP – Dodejkové obálky pro resort justice“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad obdržel dne 21. 4. 2011 návrh společnosti Press Servis, s. r. o., IČ 25095994, se sídlem Jílovská 1167/71a, 142 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť zadavatel nevyhověl jeho námitkám podaným proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 8. 2. 2011. Ke dni, kdy Úřad návrh navrhovatele obdržel, oznámil zahájení správního řízení, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – společnost MICOS, spol. s r.o., IČ 00533394, se sídlem Vápenice 17, Prostějov (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. V podaném návrhu navrhovatel namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, neboť z něj podle něj není zřejmé, jak zadavatel provedl hodnocení nabídek. Navrhovatel dále poukazoval na skutečnost, že mu zadavatel odmítl poskytnout zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a diskriminačním způsobem v zadávací dokumentaci stanovil technický kvalifikační předpoklad spočívající v předložení certifikátu systému řízení jakosti ČSN EN ISO 9000 a certifikátu ISO 14000.

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 19. 9. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-10925/2011/520/DŘÍ (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o zastavení správního řízení podle ust. § 117a písm. c) zákona, neboť návrh navrhovatele nebyl doručen zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel nevyhověl námitkám navrhovatele (výrok I. napadeného rozhodnutí), a dále o zrušení svého předchozího rozhodnutí o předběžném opatření č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-5561/2011/520/DŘÍ ze dne 7. 4. 2011, kterým byl zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení (výrok II. napadeného rozhodnutí).
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad k otázce doručení stejnopisu návrhu zadavateli s odkazem na § 114 odst. 4 zákona a § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o elektronických úkonech**“) uvedl, že úkony zadavatele v zadávacím řízení mají soukromoprávní povahu a zadavatel ve vztahu k dodavateli v zadávacím řízení vystupuje jako subjekt soukromého práva, oba subjekty (jak dodavatel tak zadavatel, ač je jindy orgán moci výkonné) tedy mají při uzavírání smlouvy rovné postavení, což se vztahuje i na doručování písemností podle zákona o veřejných zakázkách.
6. Úřad dále citoval stanovisko Ministerstva vnitra České republiky (dále jen „**MVČR**“) k otázce doručování prostřednictvím datové schránky při provádění úkonů v zadávacím řízení podle zákona o veřejných zakázkách ze dne 10. 2. 2011, podle něž se na doručení písemnosti podle zákona č. 137/2006 Sb. použije ustanovení § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech. To znamená, že taková písemnost by podle názoru MVČR měla být doručena okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k této písemnosti.
7. Stejný závěr dle Úřadu vyplývá i z metodiky Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „**MMR**“) k otázce komunikace prostřednictvím datových schránek při provádění úkonů v zadávacím řízení z března 2011. Podle MMR je úkon provedený dodavatelem vůči zadavateli prostřednictvím datové schránky doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k této písemnosti. Se závěry ohledně komunikace prostřednictvím datových schránek při provádění úkonů v zadávacím řízení uvedenými ve stanovisku MV ČR a v metodice MMR ČR se Úřad ztotožnil a konstatoval, že navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 4. 3. 2011, stejnopis návrhu byl zadavateli však doručen (podle údajů z doručenky) až dne 15. 3. 2011 v 07:51:37. Vzhledem ke skutečnosti, že se v předmětném případě jednalo o doručení stejnopisu návrhu zadavateli podle § 114 odst. 4 zákona (stejnopis byl do datové schránky zadavatele dodán dne 14. 3. 2011 v 17:20:40), a osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k této písemnosti se do datové schránky přihlásila dne 15. 3. 2011, byl stejnopis návrhu doručen až dne 15. 3. 2011. Návrh tedy nebyl zadavateli doručen v zákonné desetidenní lhůtě.
8. Úřad proto konstatoval, že navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 4 zákona mimo jiné doručení stejnopisu návrhu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele.

9. Ke zrušení rozhodnutí o předběžném opatření č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-5561/2011/520/DŘÍ ze dne 7. 4. 2011 Úřad s odkazem na ust. § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 117 odst. 3 zákona uvedl, že důvod, pro který bylo předběžné opatření nařízeno, pominul, a proto Úřad přistoupil k jeho zrušení.

III. Námitky rozkladu

10. Proti oběma výrokům rozhodnutí č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-10925/2011/520/DŘÍ ze dne 19. 9. 2011 obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 29. 9. 2011 rozklad navrhovatele. V podaném rozkladu navrhovatel uvádí, že napadené rozhodnutí je ve výroku I. nezákonné, neboť nesprávně interpretuje a aplikuje právní normy, jež upravují doručování datových zpráv orgánům veřejné moci. Úřad dle něj pochybil, když dovodil, že doručení datové zprávy do datové schránky spravované elektronickou podatelnou zadavatele, jakožto účastníka řízení jiným účastníkem řízení, se řídí ustanovením i § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech. Úřad ve svém rozhodnutí zcela nesprávně a nepřiléhavě poukazuje na dané ustanovení, neboť podle vyjádření zadavatele došlo k doručení oznámení o podání návrhu až po uplynutí lhůty 10 dnů, když k doručení podání navrhovatele mělo dojít nikoliv dne 14. 3. 2011, což byl poslední den lhůty, ale až dne 15. 3. 2011, kdy se do datové schránky zadavatele přihlásila oprávněná osoba. Argumentace v odůvodnění napadeného rozhodnutí se opírá o stanovisko Ministerstva vnitra. Dále Úřad argumentuje tím, že v daném případě neměl zadavatel postavení orgánu veřejné moci, ale soukromoprávního subjektu.
11. Navrhovatel míní, že ustanovení § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech se uplatní toliko a výhradně na odchozí elektronické úkony činěné orgánem veřejné moci vůči těm adresátům, kteří orgánem veřejné moci nejsou. Takový postup, zmiňovaný napadeným rozhodnutím, by snad byl případný tehdy, pokud by orgán veřejné moci měl zřízenou jinou datovou schránku pro úkony činěné směrem od něj nebo k němu jako orgánu veřejné moci a jinou pro úkony činěné tímž subjektem, jakožto subjektem soukromoprávním. Takovou dichotomii ovšem zcela vylučuje ustanovení § 5 zákona o elektronických úkonech. Doručení způsobem podle § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech proto nelze nikdy uplatnit pro doručení vůči orgánu veřejné moci, tam se uplatní výhradně § 18 zákona o elektronických úkonech, ani se ho ze strany adresáta úspěšně dovolávat, tehdy nelze uplatnit ani tímž ustanovením předvídanou fikci doručení po 10 dnech. Na úkon učiněný navrhovatelem vůči zadavateli dne 14. 3. 2011 je tedy nutné aplikovat výhradně § 18 zákona o elektronických úkonech ve spojení s § 6 odst. 5 a § 19 odst. 1 zákona o elektronických úkonech. V této otázce navrhovatel poukazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 28/2010-79. K otázce povahy zprávy doručené do datové schránky a rovněž postavení orgánu veřejné moci je nutno aplikovat rovněž vyhlášku č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, která v § 2 odst. 1 stanoví, že datová zpráva je považována za doručenu orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně provozované podle zvláštního právního předpisu.
12. Podle navrhovatele není možné vázat doručení do datové schránky orgánu veřejné moci pracovní dobou elektronické podatelny či jinou skutečností závislou na lidském faktoru. Pokud by totiž bylo doručení podmíněno přečtením pověřeným pracovníkem, není vyloučena možnost, že by k fyzickému otevření datové schránky nedošlo nikdy, přičemž

v daném případě by nepomohlo odesílateli ani ustanovení § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech o doručení fikcí po 10 dnech, když podle § 114 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách je lhůta pro doručení stejnopisu návrhu zadavateli právě 10 dnů.

13. S ohledem na uvedené je tedy podle navrhovatele zřejmé, že jeho úkon vůči zadavateli ze dne 14. 3. 2011 byl doručen tomuto orgánu veřejné moci téhož dne, tudíž v rámci zákonné 10 denní lhůty. Rozhodnutí Úřadu ve výroku I. napadeného rozhodnutí proto nemá oporu v zákoně a dokonce je s ním v přímém rozporu. Eventuální aplikace metodických pokynů MVČR je na úkon navrhovatele zcela nepřijatelná, neboť jej zákon o elektronických úkonech upravuje zcela dostatečně, bez potřeby analogie legis, a navíc k tomu neexistuje zákonná delegace. Proto nelze považovat citované metodické pokyny a stanoviska Ministerstva vnitra, bez ohledu na jeho možnou podjatost jakožto orgánu, který rozhoduje o přestupcích podle zákona o elektronických úkonech, za podzákoné právní předpisy s účinky vůči všem subjektům, jež datové zprávy odesílají, zpracovávají či přijímají. Vzhledem k uvedenému navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu výrok I. napadeného rozhodnutí zrušil.
14. Ke zrušení rozhodnutí Úřadu o předběžném opatření č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-5561/2011/520/DŘÍ ze dne 7. 4. 2011 výrokem č. II. napadeného rozhodnutí, navrhovatel uvádí, že vzhledem k tomu, že Úřad ve svém odůvodnění rozhodnutí o předběžném opatření uvedl, že má pochybnosti o souladu postupu zadavatele s ustanovením § 76 odst. 1 zákona, aniž podle názoru navrhovatele byly tyto pochybnosti dosud meritorně rozptýleny rozhodnutím ve věci samé, má navrhovatel za to, že je nejen v jeho zájmu, ale v zájmu všech uchazečů, jakož i zadavatele, aby do doby rozhodnutí ve věci samé bylo zachováno inhibitorium vůči uzavírání smluv na plnění této veřejné zakázky. V opačném případě hrozí, že dojde-li ke zrušení některého z úkonů zadavatele a následně novému rozhodnutí, může vzniknout jednomu či více účastníkům nebo zadavateli značná újma. Naopak novým rozhodnutím o předběžném opatření ve shodném znění jako zrušené rozhodnutí, nebudou nijak dotčeny potřeby resortu zadavatele. Proto je navrhovatel přesvědčen, že je na místě zatímně i nadále upravit poměry účastníků řízení a navrhuje, aby předseda Úřadu vydal podle § 117 odst. 1 zákona rozhodnutí o předběžném opatření, kterým bude zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.

IV. Řízení o rozkladu

15. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-15802/2011/520/DŘÍ ze dne 7. 10. 2011 ostatním účastníkům správního řízení lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu, žádný z nich se však ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nevyjádřil.
16. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

18. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-10925/2011/520/DŘí ze dne 19. 9. 2011 rozhodl o zastavení správního řízení podle ust. § 117a písm. c) zákona a o zrušení předběžného opatření č. j. ÚOHS-S99/2011/VZ-5561/2011/520/DŘí ze dne 7. 4. 2011, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

19. Stěžejní argumentace navrhovatele v podaném rozkladu směřuje proti závěrům Úřadu ohledně posouzení problematiky právní úpravy doručování pomocí datových schránek v režimu zákona o veřejných zakázkách a dále úpravy zákona o elektronických úkonech. Nelze však akceptovat výklad navrhovatele, dle kterého interpretace použitá Úřadem ustanovení § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech se uplatní toliko a výhradně na odchozí elektronické úkony činěné orgánem veřejné moci vůči těm adresátům, kteří orgánem veřejné moci nejsou, neboť odkaz uvedený v § 148 odst. 2 větě druhé zákona jednoznačně odkazuje na úpravu zákona o elektronických úkonech, v jehož § 17 odst. 3 je stanoven okamžik, kdy dochází k doručení dokumentu do datové schránky fyzické osoby, podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby. Takovým okamžikem je bez jakékoliv pochybnosti explicitně uvedený okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.
20. Rovněž je třeba uvést na pravou míru odkaz navrhovatele na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 28/2010-79 ze dne 15. 7. 2010, neboť v právních závěrech citovaného usnesení je dovozeno, že „ustanovení § 18 zákona č. 300/2008 Sb. mezi skupiny osob, které činí úkony vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky, zahrnuje pouze fyzické osoby, podnikající fyzické osoby a právnické osoby, tedy nikoliv jiné orgány veřejné moci vystupující v určitém vztahu v jiném postavení, nežli vrchnostenský úřad. Vzájemné doručování mezi orgány veřejné moci prostřednictvím datové schránky předpokládá § 17 zákona č. 300/2008 Sb. Je-li však orgán veřejné moci jedním z účastníků řízení, musí být v souladu se zásadou rovnosti účastníků soudního řízení v rovném postavení s ostatními účastníky (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Je tedy zcela nepřípustné, aby při posuzování zachování lhůty stanovené soudním řádem správním platila pro účastníky odlišná pravidla (...) Činí-li tedy orgán veřejné moci prostřednictvím datové schránky úkony vůči soudu jako účastník řízení, musí být jeho úkony posuzovány dle stejných pravidel, jako u ostatních účastníků.“ K tomu uvádím, že stejně jako Úřad v prvním stupni správního řízení mám za to, že v případě kontraktace veřejných zakázek jde o soukromoprávní vztahy, neboť zde nelze nalézt žádný prvek vrchnostenského charakteru, dle něhož by mělo být jednání zadavatele v zadávacím řízení posuzováno jako státně-mocenské.
21. Zadavatel sice rozhoduje o průběhu řízení, avšak i jakýkoliv jiný soukromý subjekt poptávající dodávky, služby či stavební práce je vystaven nutnosti určitého procesu rozhodování a vyjednávání o ceně za poptávané plnění a jiných podmínkách, přičemž však takové jednání v žádném případě nelze považovat za vrchnostenské, neboť získání či nezískání zakázky má

pro případné dodavatele pouze ekonomický význam, a zcela spolehlivě nezasahuje do jejich veřejných subjektivních práv ani povinností. Přezkoumatelnost postupu zadavatele je pak zákonem konstruována z důvodu zachování volné a transparentní hospodářské soutěže a úspory veřejných zdrojů, jež jsou při veřejném zadávání vynakládány, nikoliv však ve vztahu k jednotlivým uchazečům a mocenským zásahům do jejich právní sféry ze strany zadavatele. S ohledem na soukromoprávní zásadu rovnosti stran tedy nelze než uzavřít, že strany (v tomto případě účastníci jednání o uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky a dále i účastníci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele) jsou subjekty soukromého práva a v takovém případě nelze na zadavatele pohlížet optikou doktríny kontinuity výkonu veřejné moci, dle níž by mu měla být datová zpráva doručena dnem jejího dodání do datové schránky.

22. Analogicky s citovaným rozsudkem jsem tedy toho názoru, že rovnost stran v soukromoprávních vztazích nalezne své uplatnění i v zadávacím řízení v režimu zákona o veřejných zakázkách, který současně poskytuje v přiměřené míře ochranu subjektivních práv jak účastníkům zadávacího řízení v postavení dodavatelů, tak samotnému zadavateli. K ochraně těchto práv mají všichni účastníci stanoveny přesně určené lhůty, přičemž jejich zachování je ve všech případech podmínkou realizace opravných prostředků proti úkonům zadavatele. Lhůty stanovené dodavatelům a zadavateli, stejně jako přísná formalizace zadávacího procesu, směřují k jeho urychlení tak, aby všichni zmínění účastníci zadávacího řízení měli vždy právní jistotu pro další plánované úkony. Jestliže je na doručení stejnopisu návrhu zadavateli podle ust. § 114 odst. 4 zákona vázán počátek zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení podle ust. § 111 odst. 5 zákona, je právě jistota doručení návrhu zadavateli ve stanovené lhůtě rozhodná pro jeho možnost činit další úkony, zejména uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem.
23. K navrhovatelem rozporované metodice MVČR k doručování prostřednictvím datových schránek při provádění úkonů v zadávacím řízení a možné podjatosti MVČR v této věci uvádím, že se stejnými právními závěry je koncipována i Úřadem citovaná metodika MMR, které je gestorem legislativy související se zadáváním veřejných zakázek, přičemž stejný právní názor je v současnosti zastáván i Úřadem v dostupné rozhodovací praxi (viz např. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R116/2011/VZ-13445/2011/310/JSI ze dne 26. 8. 2011).
24. Jestliže jsem v rozkladu navrhovatele neshledal důvody pro zrušení výroku I. napadeného rozhodnutí, uvádím, že stejný osud musí sdílet i námitky proti výroku II. o zrušení nařízeného předběžného opatření, neboť tento výrok II. je s meritorními závěry Úřadu logicky provázán a nelze jej posuzovat odděleně. Ohledně věcného přezkoumání projednávané veřejné zakázky uvádím, že podmínkou přezkumu je podání řádného návrhu za současného splnění všech zákonem stanovených podmínek. Bez toho nemůže být správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeno, a proto v předmětném správním řízení nemohly být úkony zadavatele přezkoumány, neboť absentuje prvek návrhu a poškozeného navrhovatele, který by byl k návrhu aktivně legitimován. Podotýkám, že tím není dotčena možnost Úřadu zahájit správní řízení z moci úřední, pakliže k tomu budou dány příslušné okolnosti.
25. Ke shora uvedenému závěrem konstatuji, že Úřad v rámci správního řízení posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech, a proto ve zbytku odkazuji na závěry obsažené

v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuji za dostatečně určité, srozumitelné, a přezkoumatelné.

VI. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu.
27. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ministerstvo spravedlnosti ČR, Vyšehradská 424/16, 128 00 Praha
2. Press Servis, s. r. o., Jílovská 1167/71a, 142 00 Praha
3. MICOS, spol. s r.o., Vápenice 17, Prostějov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy